

Instituut voor Gerechtelijke Opleiding eindelijk volwaardig aan de slag

Met goed anderhalf jaar vertraging is het Instituut voor de Gerechtelijke Opleiding (IGO) dan toch, na een eerste valse start in 2007, echt uit de startblokken geschoten. De kantoren aan de Louizalaan werden eind oktober ingehuldigd, de procedure voor extra aanwervingen aangevat. Toch loopt nog niet alles op wieltjes. De Juristenkrant sprak met directeur Edith Van den Broeck, parketmagistraat en in een vorig leven bureaulid van de Hoge Raad voor de Justitie.

Ruth Boone

Het ontstaan van het IGO was een moeilijke bevalling. Het instituut werd door minister van Justitie Onkelinx opgericht met de wet van 31 januari 2007. Het nam de bevoegdheden voor de opleiding van magistraten en gerechtelijk personeel over van de Hoge Raad voor de Justitie en de FOD Justitie. De wet had op 2 februari 2008 in voege moeten treden, maar dat gebeurde niet. Onkelinx' opvolger, minister van Justitie Vandeurzen, schortte de uitvoering ervan op. Reden voor de demarche was een verschil in visie met zijn voorganger: de minister, en met hem onder meer partijgenoot en senator Hugo Vandenberghe, wilden de opleiding van magistraten overlaten aan de gemeenschappen. Dat gebeurde gedeeltelijk in de periode dat het communautaire debat hoog opliep. De bevoegdheden van het IGO werden tijdelijk overgenomen door de FOD Justitie. De Hoge Raad hielp, samen met de directeur, in afwachting van een definitieve beslissing de continuïteit te verzekeren, hoewel het daar wettelijk niet langer voor bevoegd was. Het IGO leek een doodgeboren kind. Uiteindelijk werd een consensus bereikt met de wet van 24 juli 2008: het Instituut voor de Gerechtelijke Opleiding bleef bestaan, maar moet 75 procent van zijn opleidingen laten

uitvoeren door de universiteiten (officieel 'door onderwijsinstellingen die afhangen van of gefinancierd worden door de gemeenschappen, en door erkende instellingen die bevoegd zijn op het vlak van de beroepsopleiding'). Dat zeer tot ongenoegen van de magistraten, die vrezden voor een te theoretische aanpak. Het percentage kan wel worden teruggebracht tot minimaal twee derden.

Edith Van den Broeck, directeur van het IGO, heeft vragen bij die regeling: 'Volgens mij moet men van die regeling afstappen, want wat doe je met de Europese en Belgische concurrentieregels? Die moet het IGO respecteren. Het instituut moet openbare aanbestedingen opstellen voor zijn opleidingsaanbod. Daarin kun je de concurrentieregels niet zomaar negeren.'

OPNIEUW ONDER VUUR

2008 was voor het IGO grotendeels een verlorren jaar. De instelling had geen eigen kantoren, noch een budget. De vorming van de magistraten werd heel erg gereduceerd. Pas op 1 januari 2009 begon de instelling aan zijn eerste echte werkingsjaar. De bestuursorganen werden geïnstalleerd, en de wettelijk verplichte opleidingen voor magistraten, gerechtelijke stagiairs en gerechtelijk personeel georganiseerd. De budgetten waarover het IGO zou moeten kunnen beschikken, worden maar

met mondjasmaat uitbetaald. Het instituut moet nu werken met voorlopige schijven die de FOD Justitie periodiek vrijgeeft. Dat verloopt erg stroef, de laatste schijf voor 2009 werd nog niet toegekend.

Bovendien werd het budget voor 2010 teruggebracht tot 5,2 miljoen. Oorspronkelijk was dat begroot op 6,4 miljoen. 'Een moeilijke opdracht om met dat budget de opleidingen te organiseren voor 18.000 mensen, vooral als je de kostprijs van veel van die opleidingen kent', aldus Van den Broeck. 'Ik had graag gezien dat de mensen en middelen die voorheen bij de FOD Justitie en de Hoge Raad waren voorbehouden voor de organisatie van de opleidingen, naar het IGO waren overgedragen. Die middelen zitten daar nog altijd, maar er worden nu andere dingen mee gedaan.'

Ondertussen heeft het IGO wel de goedkeuring van zijn raad van bestuur gekregen om

“ Het IGO wil dé ontmoetingsplaats worden waar magistraten en hun medewerkers met elkaar ervaringen delen. ”

een aantal mensen extra aan te werven, waardoor het volledige personeelsaantal op 16 zou komen. Minder dan de 23 die voorheen bij de FOD en de HRJ ter beschikking stonden, maar toch een verbetering.

In de Senaatscommissie Justitie lag het IGO inmiddels al opnieuw onder vuur: de minister van Justitie bevestigde, naar aanleiding van een vraag van Hugo Vandenberghe, dat het IGO zich dit jaar niet aan zijn wettelijke ver-

plichting heeft gehouden om 75 procent van zijn opleidingen door de universiteiten te laten organiseren. De minister stelde dat in het vervolg de toekenning van het budget van de instelling zou afhangen van de naleving van die wettelijke verplichting. Edith van den Broeck: 'Dat moet genuanceerd worden. Het IGO kan voor 2009 nog geen evaluatie opstellen van deze wetsbepaling, aangezien wij niet bij machte waren om veel activiteiten te ontplooiën. We hebben aan Kamer en Senaat gevraagd om deze regel op een later tijdstip aan een onderzoek te onderwerpen. Intussen trachten wij een maximum aan samenwerking met de instellingen van de gemeenschappen te benaamstigen.'

En hoe ziet het er nu voor het IGO uit in 2010? 'We zien de toekomst met groot optimisme tegemoet. Het IGO wil dé ontmoetingsplaats worden waar magistraten en hun medewerkers met elkaar ervaringen delen.'

www.igo-ijf.be